दिग्गजैर्दन्दशूकेन्द्रैरभिचारावपातनैः ।
मायाभिः संनिरोधैश्च गरदानैरभोजनैः ।
हिमवाय्वग्निसलिलैः पर्वताक्रमणैरपि ॥ ४३ ॥
न शशाक यदा हन्तुमपापमसुरः सुतं ।
चिन्तां दीर्घतमां प्राप्तस्तत् कर्तुं नाभ्यपद्यत ॥ ४४ ॥
एष मे बह्वसाधूक्तो बधोपायाश्च निर्मिताः ।
तैस्तैर्द्रोहैरसद्धर्मैर्मुक्तः स्वेनैव तेजसा ॥ ४५ ॥
वर्तमानो ऽविदूरे वै बालो ऽप्यजडधीरयं ।
न विस्मरति मे ऽनार्यं शुनःशेफ इव प्रभुः ॥ ४६ ॥
अप्रमेयानुभावो ऽयमकुतश्चिद्भयो ऽमरः ।
नूनमेतद्विरोधेन मृत्युर्मे भविता न वा ॥ ४७ ॥
इति तच्चिन्तया किंचिन्म्लानश्रियमधोमुखं ।
शण्डामर्कावौशनसौ विविक्त इति होचतुः ॥ ४८ ॥
जितं त्वयैकेन जगत्त्रयं भ्रुवोर्विजृम्भणत्रस्तसमस्तधिष्ण्यं ।
न तस्य चित्र्यं तव नाथ चक्ष्महे न वै शिशूनां गुणदोषयोः पदं ॥ ४९ ॥
इमं तु पाशैर्वरुणस्य बद्ध्वा निधेहि भीतो न पलायते यथा ।
बुद्धिश्च पुंसो वयसार्यसेवया यावद्गुरुर्भार्गव आगमिष्यति ॥ ५० ॥
तथेति गुरुपुत्रोक्तमनुज्ञायेदमब्रवीत् ।
धर्मा ह्यस्योपदेष्टव्या राज्ञां ये गृहमेधिनां ॥ ५१ ॥
धर्ममर्थं च कामं च नितरां चानुपूर्वशः ।
प्रह्लादायोचतू राजन् प्रश्रितावनताय च ॥ ५२ ॥
यथा त्रिवर्गं गुरुभिरात्मने ऽपशिक्षितं ।